

„Hele, fakt klídek, jo? Víš dobře, že jsem nic takovýho neřek. Kurva, chlape, já jsem na tvý straně.“

„Tak ten náš tým prohraje.“

„Jak chceš.“ Darren povzdechl a zavrtěl hlavou. Udělal pár kroků, ale znova se obrátil. „Proč musíš bejt kurva tak divnej?“ zeptal se a odešel.

I kdybych to věděl, jemu bych to neřekl.

TŘI



Obloha potemněla a vypadala teď zachmuřeněji. Jel jsem s cruiserem podél opuštěné trati, která vedla kolem hřišť za střední školou. Nářeza jsem vyložil doma, aby si srovnal v hlavě to, co jsme se zatím dozvěděli, a sestavil seznam podezřelých. Věděli jsme, že hledáme někoho trochu staršího a že má možná něco společného s Darrenem. A taky jsme věděli, že hledáme někoho, kdo je nejen tak pitomý, že načmárá *senylů* na ceduli hned vedle rušné dálnice, ale dokonce tak tupý, že to ani nenapíše správně. Mistr zločinu to patrně nebude, ale tady na předměstí to mohl být skoro každý.

Proto jsem to přenechal Nářezovi. On nikdy moc nemluvil, ale pořád nad něčím koumal a uvažoval. Nikdy jsem nepřišel na to, proč je vlastně pořád tak zamyšlený. Jenže v tom jeho zeleném tělíčku se toho vůbec děla spousta, čemu jsem nerozuměl a snad ani rozumět nechtěl.